

ŠEIMOS POPIETĖ

Motinos – jaunos ir gražios, pasenusios ir sulinkusios, esančios ir jau išėjusios amžinybėn. Kaip jos mums, vaikams, reikalingos. Ypatingai kol esami maži, o aplink supantis pasaulis pilnas nepažįstamų dalykų. Motina džiaugiasi, kai jos vaikas džiaugiasi, liūdi, kai jos vaikelis liūdi arba serga. Motina gyvena ne savo, bet vaiko gyvenimu. Motina vaikams, kaip saulė augmenijai. Ji šviečia ir šildo neprašoma ir nelaukdama už tai padėkos. Išaugintą vaiką motina išleidžia į pasaulį, bet niekada nuo jo neatsitraukia. Kai vaiko nesiekia jos žvilgsnis ar slaugi ranka, ji apgobia jį savo palaima, nuseka savo mintimis, palydi malda, paseka neramiu sapnu... Gegužės pirmą sekmadienį švenčiame Motinos dieną.

Aplankome savo Mamas, sveikiname Jas ir meldžiamės už Jas. Už tas, kurios mokėjo ir moka aukotis, kurios įskiepijo vaikams tikėjimą, kurios išaugino ir išleido į gyvenimą savo vaikus gerais žmonėmis, gerais katalikais ir gerais lietuviais. Mylėkime savo motinas, atiduodančias savo vaikams viską, ką tik gali atiduoti.

Gegužės 5 dieną, artėjant Motinos dienai, mūsų mokykloje vyko Šeimos šventė. Šiai šventei ruošėsi visa mokyklos bendruomenė ir džiaugėsi gausiu būriu svečių – mūsų mokinių šeimos

narių. Daugiausia dėmesio buvo skirta, žinoma, Mamytėms - juk Jų šventė artėja. Joms nuoširdžiai, kaip tik mokėjo, vaikučiai išsakė padėkos žodžius, skyrė dainas ir su meile pačių pagamintas dovanėles. Dar labiau šeimas ir bendrai visus šventės dalyvius suartino kartu atliekamos dainos, žaidimai, užduotys...

Tai iš tikrųjų buvo graži šventė visai šeimai.

Tikybės vyr. mokytoja E. Striaušienė

